

Κοσμο**ΠΟΛΙΤΙΚΑ**

Γράφει ο Παναγιώτης Νικολάου

ΡΟΥΛΑ ΜΕ ΤΗ ΦΟΥΡΙΑ ΣΟΥ,
ΒΑΡΑ ΤΑ ΚΟΥΜΠΟΥΡΙΑ ΣΟΥ,
ΒΑΡΑ ΤΑ ΚΟΥΜΠΟΥΡΙΑ ΣΟΥ,
Π' ΑΝΑΘΕΜΑ Τ' ΑΧΟΥΡΙΑ ΣΟΥ

Το κοστούμι της εξουσίας

ΘΑ ΘΥΜΑΣΤΕ ότι οι εκλογές της 6ης Μαΐου 2012 θεωρούνταν «βουβές», καθώς κανείς δεν μπορούσε να προδικάσει το εκλογικό αποτέλεσμα - ούτε καν οι επαγγελματίες δημοσκόποι και πολιτικοί. Μεσούσης της εκλογικής περιόδου ο ΣΥΡΙΖΑ εξέπληξε τους αντιπάλους του καταθέτοντας πρόταση εξουσίας. Κατάφερε να θέσει για πρώτη φορά μεταπολιτευτικά ζήτημα κυβέρνησης της Αριστεράς, και να διαμορφώσει την ατζέντα της περιόδου εκείνης, με αποτέλεσμα ο ΣΥΡΙΖΑ να αναδειχθεί δεύτερο κόμμα. Ο ΚΟΣΜΟΣ είχε παρακολουθήσει τις εξελίξεις κι η στήλη είχε πριν τις εκλογές καταγράψει την διάσταση αυτή, η οποία για άλλους φάνταζε τότε εξωπραγματική.

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ο Αλέξης Τσίπρας κι ο ΣΥΡΙΖΑ άρχισαν να προβάρουν το κοστούμι της εξουσίας. Όμως, αυτό το κοστούμι είχε Ευρωπαϊό ράφτι στις εκλογές της 17ης Ιουνίου που ακολούθησαν. Στο ευρω(παϊκό) δίλημμα παίχτηκε η εκλογή κι ο ΣΥΡΙΖΑ εμφανίσθηκε με ταγάρι και σανδάλια, ανέτοιμος να φορέσει το κοστούμι. Ωστόσο, κατάφερε να επιβεβαιώσει την δυναμική της προοπτικής αναρρίκησης στην εξουσία, έγινε αξιωματική αντιπολίτευση κι άρχισε να προβάει ακόμη πιο έντονα το περιβόητο κοστούμι. Από τότε νέρωσε λίγο το κρασί του στο θέμα της Ευρώπης και του ευρώ, όμως παρέμεινε αντιμνημονιακός. Το 80% του ελληνικού λαού επιθυμεί παραμονή στο ευρώ κι η μετατόπιση αυτή ήταν απαραίτητη για ένα κόμμα που θέλει να κυβερνήσει κι έπρεπε να απαγκιστρωθεί από το ανύπαρκτο ουσιαστικά δίλημμα «ευρώ ή δραχμή».

ΟΠΩΣ ΚΑΘΕ κόμμα που θέλει να ανέβει στην εξουσία, έτσι κι ο ΣΥΡΙΖΑ εντατικοποίησε τις διεθνείς επαφές, οι οποίες έχουν κορυφωθεί το τελευταίο διάστημα. Μετά την περιοδεία στη Λατινική Αμερική (που υπήρξε προάγγελος της επικείμενης επίσκεψης στις ΗΠΑ), ο Αλέξης Τσίπρας επισκέφθηκε για τέσσερις ημέρες την Γερμανία και μάλιστα συνομίλησε και με τον Βόλφγκανγκ Σόιμπλε. Όταν η Άνγκελα Μέρκελ επισκέφθηκε την Αθήνα τον περασμένο Οκτώβριο (9/10/2012) οι γερμανικές εφημερίδες έγραψαν πως πήγε στο στόμα του λύκου. Αντίστοιχα, με την επίσκεψή του στο Βερολίνο ο Αλέξης Τσίπρας μπορούμε να πούμε ότι πήγε στα δόντια του καρχαρία. Και στον Ευρωπαϊό ράφτι του κοστούμιού.

ΑΛΛΩΣΤΕ η διαβεβαίωση προς τον Γερμανό υπουργό Οικονομικών ότι δεν τίθεται θέμα αποχώρησης της Ελλάδας από το ευρώ ήταν ουσιαστικά ένα μήνυμα προς τον ράφτι. Όμως, ο Αλέξης Τσίπρας δεν δίστασε να βάλει και το δικό του στίλ στον σχεδιασμό, καθώς τόλμησε να θέσει εκτός έδρας το ζήτημα του κατοχικού δανείου και της λίστας Χριστοφοράκου, καθώς και ότι θα διεκδικήσει λύση στο πρόβλημα του χρέους κατά τα πρότυπα του 1953 (που είχε βοηθήσει την Γερμανία). Έβαλε κι άλλο γκολ, όμως, καθώς μίλησε με τον αέρα της προοπτικής ότι θα αναρριχηθεί στην εξουσία με ένα πρόγραμμα που φιλοδοξεί να πάρει το ψαλίδι από τα χέρια του Ευρωπαϊού ράφτι.

ΕΞΑΛΛΟΥ μόνο επιτυχία μπορεί να θεωρηθεί για «τον

δεύτερο πιο επικίνδυνο πολιτικό της Ευρώπης» (σύμφωνα με το γερμανικό περιοδικό «Der Spiegel», τον Αύγουστο του 2012) ότι τον υποδέχθηκε ο υπουργός Οικονομικών της χώρας που κινεί τα νήματα στην Ευρώπη, από τους βασικούς υπεύθυνους για την πολιτική λιτότητας που έχει σκεπάσει την γηραιά ήπειρο. Είναι αδιαμφισβήτητη επιτυχία για κάποιον που μέχρι πριν λίγους μήνες χαρακτηριζόταν «δημαγωγός» από τον γερμανικό Τύπο.

ΕΙΝΑΙ μακρύς, όμως ο δρόμος για την εξουσία και περνά από τις ΗΠΑ. Εκεί που πάνε όσοι θέλουν να γίνουν πρωθυπουργοί - στην Ελλάδα, στην Αυστραλία ή όπου αλλού. Εκεί θα ταξιδέψει την επόμενη εβδομάδα κι ο Αλέξης Τσίπρας, με στόχο να βρει το κοστούμι εξουσίας από τον πλανητάρχη ράφτι. Σίγουρα το κλίμα θα είναι πιο θερμό από ότι στην Γερμανία. Οι Αμερικάνοι καλοβλέπουν την περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ (όπως είχαν προωθήσει κάποτε το ΠΑΣΟΚ) γιατί αμφισβητεί τα πρωτεία της Γερμανίας, μπορεί να προβληματίσει τις ευρωπαϊκές ηγεσίες και είναι σε πιο συγγενικό πολιτικό χώρο με τον πρόεδρο Ομπάμα από την ολιγαρχία της ευρωπαϊκής Δεξιάς που ρυθμίζει τις τύχες της Ευρώπης.

ΕΞΑΛΛΟΥ ο Αλέξης Τσίπρας εκφράζει το νέο, το άσπιλο. Σ' αυτό θέλουν να επενδύσουν οι Αμερικάνοι, καθώς γνωρίζουν πολύ καλά ότι το πολιτικό σκηνικό αναδιαμορφώνεται για το αύριο. Δεν ξέρουμε κατά πόσο το κοστούμι της εξουσίας μπορεί να μεταλλάξει τον ΣΥΡΙΖΑ σε νέο ΠΑΣΟΚ, όμως φαντάζει ως η ιδανική προοπτική για το αύριο, τώρα πια που έχουν ξερτισθεί τα φαντάσματα της εξόδου από το ευρώ και της κακής Αριστεράς που θα διώξει τον κόσμο από τις δουλειές (ποιες δουλειές;). Και ίσως δικαιούται να δοκιμάσει, τώρα πια που απόκαμαν οι σωτήρες. Ο καιρός κι οι ράφτες θα μας δείξουν τι θα γίνει...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρωθυπουργός της Ελλάδας)

ΕΙΠΕ:
Η Δημοκρατία δεν τρομοκρατείται!
ΔΕΝ ΕΙΠΕ:
Μόνο διαπλέκεται...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας Ελλάδας)

ΕΙΠΕ:
Ξεκινά ο πόλεμος κατά της ανεργίας.
ΔΕΝ ΕΙΠΕ:
Αρχίστε να πυροβολείτε ανέργους!...

Η μετανάστευση της γραφειοκρατίας

Η ελληνική γραφειοκρατία μεταναστεύει κι αυτή, λόγω της κρίσης. Η ελληνική κυβέρνηση αποφάσισε να φορολογήσει χωράφια, αγροκτήματα, στάνες, πέτρες κι ότι βρίσκεται επί της ελληνικής επικράτειας, με αποτέλεσμα οι ομογενείς που θέλουν να δηλώσουν τις περιουσίες που έχουν στην Ελλάδα να πέφτουν πλέον στα γρανάζια της περίφημης γραφειοκρατίας του ελληνικού κράτους... Εκεί αρχίζει ο λαβύρινθος.

Η επαφή αυτή είναι οδυνηρή. Και να ήθελε κάποιος να επενδύσει στην Ελλάδα, με όλο αυτό το γραφειοκρατικό πανηγύρι - που έτσι κι αλλιώς δεν είναι συνηθισμένος ο ομογενής όπου γης - δεν υπάρχει περίπτωση να προσελκύσει το ελληνικό κράτος ούτε δολάριο. Ποιος θέλει να του σπαταλά τον χρόνο ένα νοκελικό κι αδηφάγο γραφειοκρατικό μπάχαλο; Ποιος θα σκεφθεί σοβαρά να επενδύσει στο χάος; Άλλωστε, μόλις προχθές η «Wall Street Journal» περιέγραψε την Οδύσσεια του Έλληνα επιχειρηματία και τον θάνατο του Έλληνα εμποράκου.

Εξάλλου, το ελληνικό κράτος ζητά να μάθει το εισόδημα που έχει ο κάθε ομογενής στην χώρα που διαβίει κι εργάζεται, απλά και μόνο επειδή έτυχε να έχει ένα χωραφάκι ή ένα σπίτι που του κληροδότησε ο πατέρας ή η γιαγιά του σε κάποιο σημείο της Ελλάδας. Ζητά, δηλαδή, να μάθει πόσα έχει και πόσα βγάζει ο Ελληνοαυστραλός - τα οποία έτσι κι αλλιώς φορολογούνται από το αυστραλιανό κράτος - και του κάνει τη ζωή δύσκολη με το γραφειοκρατικό του κρεσέντο.

Την ίδια ώρα η οικοδομή κι η αγορά ακινήτων στην Ελλάδα έχουν βουλιάξει, καθώς το ελληνικό κράτος όχι μόνο δεν δίνει κίνητρα στους ομογενείς για να επενδύσουν, αλλά τους φέρεται με την ίδια αναληψία που φέρεται και στους Έλληνες πολίτες. Με την διαφορά ότι οι ομογενείς έχουμε μάθει αλλιώς, ζούμε αλλιώς και μεταναστεύσαμε πολύ πριν την ελληνική γραφειοκρατία...

Της λίστας

Σήμερα, Πέμπτη, κληρώνει στη Βουλή για τη «λίστα Λαγκάρντ» και για τους υποψήφιους να οδηγηθούν σε προανακριτική Γιώργο Παπακωνσταντίνου, Ευάγγελο Βενιζέλο, Γιώργο Παπανδρέου και Λουκά Παπαδήμο. Το ακλόνητο φαβορί να πάρει τον δρόμο προς την προανακριτική είναι ο Γιώργος Παπακωνσταντίνου, ενώ απίθανη θεωρείται μία τέτοια προοπτική για τον Λουκά Παπαδήμο. Εξαιρετικά δύσκολα θα παραπεμφθεί ο Γιώργος Παπανδρέου, ενώ το μεγάλο ερωτηματικό είναι ο Ευάγγελος Βενιζέλος. Η ουσία όμως είναι ότι ο καιρός περνά, οι ένοχοι αναζητούνται και στο δημόσιο ταμείο δεν έχει μπει ούτε ένα ευρώ...

Άσχετο

Κάποιος σ' ένα χωριό έτρεχε φωνάζοντας: «φωτιά, φωτιά!» Έβγαιναν τότε κάποιοι άλλοι και τον έπαιρναν με τις πέτρες. Αυτό συνέβαινε συχνά, καθώς οι εμπρηστές είχαν πιάσει δουλειά... Μέχρι που κατάλαβε ότι αυτοί που τον πετροβολούσαν ήταν αυτοί που έβαζαν τις φωτιές!...